

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

б-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 339 51 35
поштова адреса для листування: вул. Олени Теліги, 8, м. Київ, 04112
e-mail: info@kv.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42332040

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

« 19 » 08 2022 року

Старший слідчий Третього слідчого відділу Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Києві підполковник Державного бюро розслідувань Єрмаков Юрій Іванович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022100000000179 від 09.05.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, керуючись вимогами ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Бортнік Катерину Валеріївну,
12.12.2001 року народження,
громадянку України, уродженку
смт. Білокуракине,
Білокуракинського району
Луганської області, проживаючу за
адресою: Луганська область,
Сватівський район,
смт. Білокуракине,
, раніше не судимій,-

про підозру у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Встановлено, що 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є російська федерація), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про забезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статуту ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або у якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою. Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 російською федерацією.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено

Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та російською федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1-3, 6 Конституції України встановлено - Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава; Суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою; Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом; На території України не допускається розташування іноземних військових баз; Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей; Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

При цьому, ст. 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Відповідно до ст. 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення.

Водночас, ст. 73 Конституції України передбачено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території,

поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входять: Автономна Республіка Крим, області, зокрема Донецька область, Луганська область, а також райони, міста, райони в містах, селища і села.

Згідно Постанови Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII російську федерацію визнано державою-агресором.

Відповідно до Заяви Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», схваленої постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 № 337-VIII, у квітні 2014 року розпочалася друга фаза збройної агресії російської федерації проти України, коли контрольовані, керовані і фінансовані спецслужбами російської федерації озброєні бандитські формування проголосили створення «Донецької народної республіки» (07 квітня 2014 року).

Протягом травня 2014 року самозвані лідери «ДНР» та «ЛНР», серед яких було багато громадян російської федерації, у неконституційний спосіб провели фіктивні референдуми про відокремлення цих нелегітимних утворень від України. Під приводом і з метою їхньої підтримки на територію України були заслані розвідувально-диверсійні групи, які очолювали кадрові офіцери Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил російської федерації, парамілітарні формування російського козацтва та укомплектований чеченцями - громадянами російської федерації батальйон «Восток», а також задіяні такі озброєні групи найманців як «Русский сектор» та «Оплот». За їхньої участі відбулися захоплення адміністративних будівель у багатьох населених пунктах Донецької та Луганської області.

Наслідком збройної агресії російської федерації проти України стала нелегітимна воєнна окупація і подальша незаконна воєнна окупація значної частини державної території України у Донецькій та Луганських областях.

В подальшому, в порушення вищевказаних умов міжнародних договорів та всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі (Гельсінський заключний акт) від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, Декларації про недопущення інтервенції та втручання у внутрішні справи держав Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав, резолюції від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), російською федерацією 24.02.2022 здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та захоплення її території.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» У зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Законом України № 2102-IX від 24.02.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»» затверджено зазначений Указ.

Указом Президента України від 14 березня 2022 року № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб. Законом України № 2119-IX від 15.03.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні»» затверджено зазначений Указ.

Указом Президента України від 18 квітня 2022 року № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб. Законом України № 2212-IX від 21.04.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні»» затверджено зазначений Указ.

Указом Президента України від 17.05.2022 № 341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб. Законом України № 2263-IX від 22.05.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні»» затверджено зазначений Указ.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку російської федерації проти України, на початку березня 2022 року (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена) захоплено смт. Білокуракине, Білокуракинського району Луганської області, у зв'язку із чим указом так званого голови ЛНР 12.03.2022 створено «Адміністрацію Белокуракинского района Луганской Народной Республики».

При цьому, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 р. № 717-р «Про визначення адміністративних центрів та затвердження територій територіальних громад Луганської області» визначено адміністративні центри та затверджено території територіальних громад Луганської області згідно з додатком до цього розпорядження. Відповідно до додатку до Розпорядження «Адміністративні центри та території територіальних громад Луганської області» Білокуракинська територіальна громада включає в себе наступні територіальні громади (населені пункти): Білокуракинська, Бунчуківська, Дем'янівська, Курячівська, Лизинська, Нещеретівська, Олександропільська, Олексіївська, Павлівська, Просторівська, Тимошинська. Адміністративний центр територіальної громади - смт Білокуракине.

Зокрема, Білокуракинська селищна територіальна громада входить до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних

(бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25.04.2022 року (далі - Перелік), що затверджений наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 25.04.2022 № 75 (далі - Наказ), а також відповідно до наказів Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 28.04.2022 № 80, 01.05.2022 № 82, 06.05.2022 № 85, 11.05.2022 № 89, 14.05.2022 № 92, 20.05.2022 № 98, 25.05.2022 № 100, 31.05.2022 № 104, 02.06.2022 № 105, 10.06.2022 № 113, 14.06.2022 № 119, 21.06.2022 № 125, 22.06.2022 № 132, 24.06.2022 № 134, 29.06.2022 № 138, 01.07.2022 № 143, 08.07.2022 № 147, 14.07.2022 № 152, 19.07.2022 № 159, якими вносились зміни до Наказу та Переліку.

Так, Бортнік Катерина Валеріївна, будучи громадянином України та поліцейським сектору реагування патрульної поліції відділення поліції №1 Сватівського районного відділу поліції Головного управління Національної поліції в Луганській області, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, підтримуючи рішення та дії держави-агресора, не виконала наказу керівництва ГУ НП в Луганській області №505 від 25.02.2022 «Про введення плану евакуації (передислокації) підрозділів ГУНП в Луганській області в безпечний район», яким встановлено місце тимчасової дислокації в м. Дніпро – не прибула до місця тимчасової дислокації адміністративної будівлі ГУНП у Дніпропетровській області до міста Дніпро для подальшого виконання функцій, покладених на поліцейських, відповідно до ЗУ «Про Національну поліцію» та функціональних обов'язків, зазначених посадовій інструкції, залишилась на тимчасово окупованих територіях та до виконання службових обов'язків не приступила.

При цьому, приблизно з 12.03.2022 року, але не пізніше 20.07.2022 (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), перебуваючи на території Білокуракинської селищної територіальної громади, маючи умисел на зайняття посади у незаконному правоохоронному органі – так званому «Белокуракинский РОВД МВД ЛНР», створеному на тимчасово окупованій території України, та реалізуючи його вступила в злочинну змову з окупаційними військами російської федерації та представниками так званої «ЛНР», та отримавши від них пропозицію про зайняття посади у вищевказаному незаконному правоохоронному органі влади, в порушення вимог Конституції України та Законів України, умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, добровільно погодилась на вказану пропозицію.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу та надавши добровільну згоду на виконання функцій працівника правоохоронного органу у незаконно створеному на тимчасово окупованій території України правоохоронному органі – у так званому «Белокуракинский РОВД МВД ЛНР», розуміючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, зі своїх особистих мотивів

та бажання працювати у незаконному правоохоронному органі, погоджуючись на пропозицію представників держави-агресора – російської федерації та представників незаконних збройних формувань так званої «ЛНР» у невстановлений час, але не пізніше 20.07.2022, перебуваючи на території смт Білокуракине Луганської області, Бортнік Катерина Валеріївна, діючи умисно, після свого призначення на відповідну посаду, приступила до виконання покладених на неї представниками окупаційних військ російської федерації та так званої «ЛНР» обов'язків, а також у зв'язку з цим прийняла участь в прийнятті присяги у так званому «Белокуракинському РОВД МВД ЛНР».

Таким чином, Бортнік Катерина Валеріївна обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме - добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Старший слідчий
Третього слідчого відділу
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Києві
підполковник
Державного бюро розслідувань

Юрій ЄРМАКОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор другого відділу процесуального
керівництва управління процесуального
керівництва у кримінальних
провадженнях слідчих територіального
управління Державного бюро розслідувань
Київської міської прокуратури

Андрій ЩЕРБИНА

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру від _____.2022 отримав о «___» год. «___» хвилин _____.2022 року

Підозрюваний: _____/_____

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваній **Бортнік Катерині Валеріївні** невідкладно повідомлені та детально роз'яснені її права, як підозрюваного, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ «___» годин
«___» хвилин «___» _____ 2022 року.
у присутності _____

**Старший слідчий
Третього слідчого відділу
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Києві**

Юрій ЄРМАКОВ